

Aradszki András a kórházból: Aki csak teheti, oltassa be magát!

„Ennek a vírusnak a fele se tréfa! Javaslom, hogy mindenki, aki teheti, oltassa be magát” – hívta fel a figyelmet a vakcina fontosságára a közel másfél hónapja kórházban fekvő, de immár a gyógyulás útjára lépett **Aradszki András** országgyűlési képviselő, a KDNP frakcióvezető-helyettese az Érdi Híreknek adott január eleji exkluzív nyilatkozatában.

Mint a lap felidézi, Aradszki András leküzdötte a Covid-19 vírus, és több hetes, nehéz, embert próbáló intenzív kórházi kezelés után elkezdődött a rehabilitációs kezelése.

Aradszki András a koronavírus miatt november közepén kórházba került, majd lélegeztetőgépre kényszerült. Az ezt követő heteket az intenzív osztály fertőző részlegén

töltötte altatásban, ám a szervezete hihetetlen erőről tett tanúbizonyítást.

Ennek köszönhetően december végére újra éber állapotba került, kommunikálni kezdett környezetével és a

lélegeztetőgépre sem volt már szüksége. Jelenleg egy Pest megyei egészségügyi intézetben folyik rehabilitációja.

Érden és a környező településeken nagyon sokan imádkoztak érte. Úgy tudjuk, rengeteg levelet, hangüzenetet kapott, amelyekben jóakarató emberek kívántak neki mielőbbi gyógyulást.

Politikai ellenfelei nem voltak ilyen kegyesek hozzá. Először az Ezalényeg nevű baloldali botrányoldal gyalázta őt fizetett politikai hirdetésben. Ezután Bósz Anett, a Demokratikus Koalíció országgyűlési frakciójának tagja, Érd polgármesterének felesége tett közzé a közösségi oldalán egy nagy botrányt kiváltó bejegyzést, amelyben egyebek mellett így fogalmazott: „Alig várom, hogy felépüljön, (...) és agyagba döngölhessük.”

„Minden magyar felelős minden magyarért”

Szászfalvi László és Azbej Tristan oltásról és oltásellenességről

„Felelősen gondolkodó emberként mindenképpen élni fogok a lehetőséggel, és beadatom magamnak a koronavírus elleni vakcinát” – nyilatkozta még december közepén a Magyar Hírlapnak **Szászfalvi László** KDNP-s országgyűlési képviselő, aki nemcsak a saját egészsége miatt tartja fontosnak az oltást, hanem családjá és a környezetében élők egészségének a védelmében is. Meggyőződése szerint a vírus végleges leküzdése a megfelelő védőoltás nélkül nem lehetséges.

„A kormány szüntelenül azon dolgozik, hogy minél gyorsabban és biztonságosabb, szövődményektől mentes oltóanyagot tudjon beszerezni. Megnyílt a regisztráció a koronavírus elleni védőoltásra. Elsőként a védekezésben dolgozók, utána az idősek, illetve az egészségügyi állapotuk miatt veszélyeztetettek következnek. Ezt követően mindenki számára elérhető lesz a védőoltás, amely önkéntes és ingyenes lesz. Ahhoz, hogy a járványt véglegesen leküzdjük, minél többünknek be kell oltatni magunkat. Ezért kérem, mindenki felelősen döntsön saját maga és környezete érdekében! Minden magyar felelős minden magyarért” – hangsúlyozta Szászfalvi László.

Az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps

Program megvalósításáért felelős államtitkár, a KDNP alelnöke a közelmúltban Vasárnap.hu-nak beszélt az oltás fontosságáról és az oltásellenesség jelentette problémákról.

Azbej Tristan arra a kérdésre, hogy beoltatja-e magát, úgy felelt: „Számomra ez a kérdés egyenlő azzal, hogy meg szeretném-e védeni családtagjaimat, munkatársaimat, a hozzám közel állókat, és szeretném-e, hogy mihamarabb visszatérjen minden a normális kerékvágásba. A válaszom tehát, természetesen – igen! Már az egész családommal együtt regisztráltam

Mint a kereszténydemokrata politikus fogalmazott, a képlet egyszerű: minél nagyobb arányú a társadalomban az átoltottság, annál hamarabb fellélegezhetünk. Ő is úgy véli, hogy a most szükséges korlátozó intézkedések feloldására, a gazdaság, a vállalkozói szféra, illetve a társasági élet újraindulására egyetlen megoldás van: a vakcina.

„Akkor győzzük le a vírust, akkor hagyhatjuk magunk mögött ezt az időszakot, ha beoltatjuk magunkat. Magyarország kiemelkedő helyen van a különböző betegségek elleni beoltottsági szintet nézve, ami annak köszönhető, hogy még gyer-

sen” – mondta. Az oltásellenesekről és vírusszkeptikusokról szólva kijelentette: „Rendkívül veszélyes és felelőtlen dolog az, hogy egyesek a tudományt, a nemzetközileg elismert szakértők álláspontját és a szigorú vizsgálatok utáni engedélyezést semmibe veszik, és mindenféle összeesküvés-elméletekre, félinformációkra és álhírekre alapozva ellenkampányt folytatnak. Ugyanígy felelőtlen azok magatartása, akik k a m u - v i d e -

BEOLTATOM MAGAM!

is a vakcinainfo.gov.hu oldalon. A kormány mindent megtesz az életek megmentéséért; a tömeges oltás elkezdéséhez azt várjuk, hogy az Unió ügyetlenkedése ellenére végre megérkezzen a már lekötött, nagy mennyiségű vakcinaszállítmány, és hogy más vakcinák – alapos vizsgálatot követő – engedélyezésére is sor kerülhessen” – tette hozzá.

mekkorunkban számos oltást megkaptunk. A szükséges oltások sorába illeszkedik immár a koronavírus elleni vakcina is. Az egész társadalom számára fontos cél, hogy kialakuljon a nyájimmunitás. Ehhez pedig az kell, hogy a társadalom legalább 60-70 százaléka minél előbb be legyen oltva (vagy átessen a fertőzé-

ókat gyártanak és riogatnak, kicsinyes politikai érdekektől vezérelve”. Mint emlékeztetett, azok, akik most szkeptikusan állnak az oltásokhoz, számos oltáson vannak már túl, és egyebek közt ennek is köszönhetik egészségüket. A koronavírus elleni oltás pedig nemcsak véd az esetleges fertőzéstől, hanem életet is ment.

„Teremtésvédelem”, avagy kereszténydemokrata

Schanda Tamás: Folytatódik a küzdelem klímaügyben

Jól állunk – összegezte a Mandinernek adott interjújában az uniós csúcson szünetelt klímavédelmi megegyezést az Innovációs és Technológiai Minisztérium miniszterhelyettese. Az alábbiakban a beszélgetés környezetvédelemmel kapcsolatos részét közöljük.

– Sikerült-e a magyar, illetve a régiós szempontokat érvényesíteni az uniós klímaügyi megállapodásban, a 2030-as célok újraírásában?

– Uniós ügyekben mindig óriási ellenszélben kell dolgoznia a kormánynak, érdekeink gyakran nem egyeznek a régi tagállamokéval. Sok vezetőjük, képviselőjük nem igazán tud elszakadni attól a mentalitástól, amellyel leginkább a gyarmattartókat jellemezhetjük – a saját gazdasági hasznukért szinte bármire képesek. A másik ok pedig a hazai baloldal. Az ő politikai-közéleti ambíciójuk általában abban merül ki, hogy mindenáron meg akarnak felelni valakinek – persze nem a magyar választóknak, hanem külső hatalmi centrumoknak, erősebbnek vélt külföldi szereplőknek, vagy éppen életidegen ideológiáknak. Sajnos a történelemből is jól ismerjük ezt a típust. Ezek a tényezők a klímaügyi tárgyalásokon is közrejátszottak, közrejátszanak. Mi azonban az elmúlt 10 évben már bevált stratégiát választottuk: kitartottunk az igazunk mellett, és megharcoltunk az érdekeinkért. A teremtett világ védelme ugyanis egy valódi küldetés, a gyermekeink és az elkövetkező nemzedékek életminőségét nagyban befolyásolja.

– **Mi következik pontosan a megegyezésből?**

– Összegezve az eddigi eredményeket: jól állunk. Magyarország és a térség szempontjából alapvetően kedvezőek a döntések. Megfelelőnek tartjuk az elfogadott célértéket, helyesnek, hogy továbbra is az EU legfontosabb fóruma, az Európai Tanács szintjén született döntés. Számunkra – és meggyőződésünk szerint egész Európának is – rendkívül fontos volt, hogy a szöveg tükrözze: az ipari versenyképességet is védeni kell. Nem maradhatunk le Európa, Kína és az USA mellett. Az elmúlt években bizonyítottuk is, hogy e két cél elérése nemhogy kizárná, sokkal inkább erősíti egymást. A tárgyalás és a küzdelem azonban nem ért véget: a klímacélok elérését szolgáló gyakorlati lépésekről még bőven lesznek egyeztetések és viták.

– **Kicsit konkrétan: támaszkodhatunk-e továbbra is részben az atomenergiára, alacsonyan lehet-e tartani a rezsiköltségeket?**

– Igen, ez a szempontunk is érvényesült: az atomenergiára most is igent mondott az Európai Unió. Enélkül nem is lehetne teljesíteni a környezeti örökségünk megvédésével kapcsolatos célokat. Ami a további kormányzati intézkedéseket illeti, ezen a téren sem a Brüsszelnek való megfelelés, hanem

a hatékonyság az elsődleges szempontunk. Éppen ezért alkottuk meg az erről szóló stratégiát egy évvel ezelőtt.

– **Mennyire befolyásolja ennek végrehajtását a járványhelyzet?**

– A nyolcpontos Klíma- és Természetvédelmi Akcióterv végrehajtásával a koronavírus ellenére is szépen haladunk. Ennek az előírásai, illetve eredményei természetesen összhangban vannak a közös európai célkitűzésekkel is, de azt is garantálják, hogy ha a brüsszeli bürokrácia esetleg tehetetlennek, vagy túl lassúnak bizonyulna, akkor is tarthassuk magunkat egy észszerű, valóban hatékony menetrendhez. Viszszatérve a rezsiköltségeket érintő kérdésre: a kezdeteknél eldöntöttük, hogy semmit nem engedünk úgy végrehajtani, hogy az anyagi terhei a magyar családokra nehezedjenek. A klímarombolóknak kell megfizetniük a károkat.

– **Nincs értelme annak, hogy azok az országok, amelyek jobban teljesítenek, más, gyengébben teljesítő államok szén-dioxidját „nyeljék el” – nyilatkozta a Mandinernek még a csúcst megelőzően Palkovics László miniszter. Ebből a szempontból is igazságos paktum született Brüsszelben?**

– Ahogy említettem, egyelőre nem tisztáztak minden kérdést a tagállamok és az EU, ez a fontos kérdés is a még tárgyalás alatt állók közé tartozik. Az elfogadott tanácsi következtetések azonban lehetővé teszik, hogy a továbbiakban is figyelembe vegyék az egyes tagállamok sajátosságait, a helyi adottságokat, illetve azt is, hogy az országok eddig milyen teljesítményt nyújtottak. A magyar klíma- és természetvédelmi gyakorlat eddig is eredményes volt, így mindez kedvező számunkra.

Hiteles és reális környezetvédelmi vállalatok – Juhász Hajnalka a konzervatív zöldpolitikáról

Nincs visszaút, a klímavédelmi célokat meg kell valósítani, de csak reális vállalatokkal – fogalmazott a PestiSrácok.hu-nak adott interjújában Juhász Hajnalka, akit többek közt arról faggattak, valóban belül vörös-e, aki kívülről zöld...

– **Kezdjük talán onnan, hogy Ön végre egy olyan jobboldali női politikus, aki tudatosan fordult a környezetvédelem témája felé. Egy fecske is csinálhat nyarat?**

– Nálunk a családban hagyomány volt, hogy nincs hétvége egy közös David Attenborough-természetfilmnézés nélkül. Tőle származik az a mondat, hogy „a földi élet jövője attól függ, hogy képesek vagyunk-e cselekedni. Sokan egyénileg is megtesznek minden tőlük telhetőt, ám valódi sikert csak akkor érhetünk el, ha gyökeres változások mennek végbe a társadalomban, a gazdaságban és a politikában”. Nos, ez a feladata minden kis fecskének, talán annyi csavarral, hogy én az ág jobb oldalán ülök, ott, ahol a környezetvédelemnek hagyományosan helye van. Bár az egyértelműen valótlán beállítást, hogy a konzervatív oldal ne lenne elkötelezett a bolygó megóvásában, az is elmondható, hogy az elmúlt tíz évben a környezetvédelem terén elért sikereinket szerényen kommunikáltuk, ezért komoly felelősség a jobboldali narratívát szakpolitikai alapon képviselni. A baloldali sajtó és politikusi igyekeztek a kormányoldalra égetni a természetvédelem negligálásnak bélyegét, szavainkat és szándékainkat és nagyon jelentős intézkedéseinket kiforgatták, szándékosan félremagyarázták. Ettől függetlenül, azt gondolom, akkor működik jól egy politikus, ha érzékeli a társadalmi igényeket, és a jobboldali, konzervatív szavazók igenis igénylik, hogy a környezetvédelem kérdésében erőteljesebben megnyilvánuljunk, kellő szerénységgel, de elégséges magabiztossággal. Másrészt a társadalom egy részében jelen van az ún. klímaváltozással kapcsolatos

szorongás, ezzel mindenképp foglalkoznunk kell. Nem szabad viszont túlértékelni azokat a hangokat sem idehaza, sem külföldön, amelyek kellő tájékozottság hiányában mondanak ki valamilyen elítélő véleményt vagy ítéletet Magyarországról. Ráadásul azt is tapasztalom, hogy valójában nagyon könnyen meg lehet fogni azokat a baloldali képviselőket az Országgyűlésben, akik folyamatosan és igaztalanul vádolják a kormányt cselekvésketelenséggel a környezetvédelem terén. Tipikus ismétlődő balliberális mondat, hogy egyes kutatók szerint, vagy egyes kutatóintézetek szerint tíz éven belül visszafordíthatatlan folyamat lesz a klímaváltozás. Ha az ember visszakerdezi, hogy a tisztelt képviselő pontosan melyik kutatóintézet melyik tanulmányára hivatkozik, azonnal elveszik a lendület. Ez tipikusan a baloldali politikai retorika része, amely szakmaiságot nélkülözve a félelemkeltésre épít, és feleslegesen kelt feszültséget a társadalomban. Én azokkal a civil szervezetekkel keresem a kapcsolatot, amelyekkel értékrendi alapon is együtt tudok működni, amelyek riogatás helyett cselekszenek, és keresik a felmutatható pozitív példákat, mik azok, amikben jók vagyunk, amiben előre haladunk. Én így képzelem el a konzervatív zöldpolitikát, lépésről lépésre haladva, a kutatóintézetek szakmai hozzáértését felhasználva – mint például a Klímapolitikai Kutatóintézet, amelynek rendszeresen kikérem a tanácsát – a valóban tenni akaró civil világ bevonásával. Így lehet igazán hitelessé válni, nem úgy, hogy a Facebook-posztok ötperces népszerűségében sütkérezünk.

– **Tehát nem egy személyben Orbán Viktor felelős a glo-**

„zöldpolitika” – párhuzamos interjú

bális felmelegedésért, ahogyan ezt olykor sejteti a balliberális oldal?

– A kormányt klímaellenességgel vádoló baloldal szereti elhallgatni, de Magyarország volt az első, ahol már 2016-ban törvénybe foglalták a párizsi klímaegyezmény célkitűzéseit. Nézzük reálisan a tényeket: Magyarország az üvegházhatású károsanyagok kibocsátásának európai szinten 1 százalékát adja, Európa pedig a világ kibocsátásának 10 százalékát. Ezért is tartom károsnak azt a radikális zöldek által gerjesztett félelemkeltést a társadalomban, hogy itt a világ vége, és ha az Európai Unió nem tesz semmit, akkor gyakorlatilag elpusztul a bolygó. Ezért is problémás, ha az ENSZ és az Európai Bizottság egymásra licitálva dobálózna egyre ambiciózusabb kibocsátás-csökkentési százalékokkal, amelyek mögött tagállami hatástanulmányok nem állnak rendelkezésre. Ráadásul amíg a legnagyobb szennyezők, mint az USA és Kína, nem veszik ki a részüket a klímavédelmi vállalásokban, az EU ambiciózus klímapolitikája globális szinten egy tényező marad a bolygónk klímaváltozás elleni küzdelme palettáján. Félreértés ne essék, az mindenképp fontos, hogy legyen egy egységes uniós irány abban, hogy a károsanyag-kibocsátást csökkentenünk kell, ösztönözvén a Magyarországnál kevésbé sikeresebb tagállamokat is. Véleményem szerint sokkal hatékonyabb lenne a regionális vagy a lokális tagállami közösségeket érdekelte tenni, feltárni, hogy melyek a megvalósítható klímapolitikai víziók akár az agrárium, a mezőgazdaság vagy az energetika területén. A V4-es országok országgyűlési képviselőivel folytatott megbeszéléseinkben is erre jutottunk, és abban is egyetértés mutatkozott, hogy ez a fajta klímavédelem, az ilyen ambiciózus célok vállalása atomenergia nélkül teljesíthetetlen. Én abban látom a konzervatív politikusok szerepét, hogy megértes-sük a társadalommal: szorongásainkat nem a radikalizmus, hanem a hiteles és reális környezetvédelmi vállalások oldhatják fel.

– **A környezetvédelem és az otthonhoz, nemzethez való kötődés kapcsolata már Roger Scruton brit konzervatív gondolkodó Zöld filozófia című munkájában is megjelenik. Ezt jelentené a filozófia gyakorlatba való átültetése?**

– Pontosan. Éppen e gondolat mentén szoktam hangsúlyozni, hogy eleve elhibázott, ha egy tagállamnak nincsen beleszólása, nincsen szuverenitása, hogyan kezeli a klímaváltozást. Ha nincs önálló hang, ha nem veszik figyelembe az országok helyi adottságait, mezőgazdasági hagyományát,

agrárkultúráját a klímaválság elleni küzdelemben, akkor az unió nem tud tartósan hatékony maradni. A globális környezetvédelem csak úgy képzelhető el, ha tagállami szinten megmarad az egyéni hang. A V4-es országokat alapul véve, regionálisan, a lengyel, a cseh és a szlovák hagyományok ismeretében pontosan látjuk, hogyan néz ki ezeknek az országoknak az energiefelhasználása, milyen a társadalom mindennapi élete, milyen a mezőgazdasági tevékenységük, így mi tudunk egymáshoz alkalmazkodni. A klímaváltozásban pedig az alkalmazkodás a kulcsszó, és ha ezt regionálisan tesszük, akkor sokkal sikeresebbek és hatékonyabbak leszünk.

– **Konzervatív oldalról sokszor hátrítják el azzal a környezetvédelem témakörét, hogy aki ezt felvállalja, az valójában csak kívül zöld, belül meg vörös...**

– Az első ismert környezetvédők egyike Assisi Szent Ferenc 1224-ben írt Naphimnuszában így fogalmaz „Áldjon, Uram, tégedet Szél öcsénk, Levegő, felhő, jó és rút idő, kik által élteted minden te alkotásodat.” Ha pusztán ebből indulunk ki, a keresztény környezetvédelem közel nyolcszáz éves előnyben van. Szent II. János Pál pápa az 1970-es évektől beszélt az enciklikáiban arról, hogy egy keresztény ember számára mennyire fontos a teremtett környezet védelme, tehát többszörösen van ideológiai felelőssége egy kereszténydemokrata politikusnak. Ugyanakkor szerintem az ember, aki hisz a teremtés csodájában, lélekben mindig is magától értetődően zöld, csak ez természetes zöld és nem mesterséges, politikailag kreált máz. A XXI. századi globalizációban olyan keresztényekre van szükség, akik az értékeik

védelve érdekében felvállalják a konzolidált, de mégis határozott konfrontációt. És hogyha ez zöldpolitika, akkor a zöldpolitikában is. Meg kell találnunk és értenünk a 21. században a mi egyéni személyi felelősségünket a környezetvédelemben, ahogyan John James Audubon természettudós mondta, „az igazi természetvédő az, aki tudja, hogy a világot nem a szüleinktől

örököltük, hanem gyermekeinktől kölcsönözzük.”.

– **A zöld szemlélet tehát kis dogmatikai áthallással „szívbe írt törvény”?**

– A hétköznapjaink része, mindenképpen. Nagyon sokszor futok, így sportolás közben és a mindennapjaimban is tapasztalom, hogy sokan eldobálják a szemetet. Ez egy nagyon hétköznapi probléma, s nemcsak zavaró, de rendkívül árulkodó is. Olyan társadalomban szeretnék élni, ahol a szemetelés nem menő, ahol elszégyelli magát, akit rajtakapnak, hogy eldobálja a hulladékot, vagy egyáltalán, rá mernek szólni egy ilyen emberre. Ugyanakkor az is igaz, hogy az állam nem állíthat minden sarokra egy rendőrt, vagy polgárőrt, így én is azt az utat választottam, hogy ha futni megyek, viszek magammal egy kesztyűt, és összeszedem, amit mások szétdobálnak. Egyszer odaléptem hozzám egy fiatal srác, nézte egy ideig, hogy mit szedegetek körülötte a buszmegállóban, és végül azt mondta, ezt tiszteli, itt kell elkezdni a környezet védelmét. Szerintem ez a jó irány. A környezetvédelem mindannyiunk közös ügye és jó látni, ahogy a célkitűzések szépen csepegnek le a szakpolitikába, megjelenik például a Fűts okosan! kampányban, az Otthon Melege Programban, a falusi CSOK-ban, fűtésrekonstrukciókban. A kis lépések politikája nagyon fontos, mert ez az, ami a gyakorlatban képes működni.

– **A kis lépések politikája tehát a konzervatív zöldgondolkodás alapvetése?**

– Fontos a 2030-as meg a 2050-es célok tekintetében olyat vállalnunk, amit teljesíteni tudunk, különben nemcsak magunkat, de a világot is becsapjuk vele. Jövő év májusától

adja Magyarország az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága magyar elnökségét, ahol egyik kiemelt elnökségi prioritásunk éppen a környezet védelme lesz. Itt is a teljesíthető vállalások fontosságát szeretnénk hangsúlyozni, kiemelve azoknak a tagállamoknak a példáját, akik képesek a klímavédelmi célok teljesítésére, a kibocsátás-csökkentés mellett megőrizni a versenyképességüket, fenntartani a gazdasági növekedést. Nagyon fontosnak tartom a kormánynak azt az üzenetét, hogy képesek voltunk úgy csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását, hogy közben növeltük a GDP-t. Erre 2018 a legjobb példa, amikor 5 százalékkal nőtt a GDP, miközben 1 százalékkal csökkent a hazai kibocsátás, amire joggal lehetünk büszkéek. Látni kell természetesen, hogy nincs visszaút, a klímavédelmi célokat meg kell valósítani, de csak reális vállalásokkal. De fontos, hogy nemzetközi szinten az előítéleteket lebontva bemutassuk az eredményeinket a V4-ekkel közösen, ezt fogjuk képviselni az Európa Tanács magyar elnöksége idején is. Külön megtiszteltetés számomra, hogy 2021. január 1-től a Miniszterelnökség részéről az Európa Tanács magyar elnökségi prioritásokhoz kapcsolódóan nemzetközi kapcsolatok fejlesztéséért leszek felelős miniszteri biztosként.

– **Az Európa Tanácsban, az Európai Parlamentben és idehaza is folyamatosan zajlik a politikai adok-kapok, nemrégiben hátrított el Magyarország egy igen éles, a jogállamisággal takarózó támadást az uniós források kapcsán. Felkészült a soros elnökséggel járó kihívásokra?**

– Nekem kellett ez a két év. Kellettek az olyan családások, mint például hogy egy magyar baloldali politikus képes a saját hazáját támadni külföldön vagy nemzetközi szervezetekben. A mi fegyvereink a támadásokkal szemben azok a hagyományos értékek, amiben hiszünk, mindig is hittünk, kiállunk mellettük, felkészültek vagyunk mindenre. Emellett harcos kereszténynek kell lenni, mert a keresztényeknek mindig küzdeniük kellett a megmaradásért, és ez így van a 21. században is. Kellően fel kell vértetni magunkat a 47 tagállamból álló Európa Tanácsban, hogy képviselni tudjuk azt, amit valójában a kereszténydemokrácia jelent, legyen ez a szuverenitásunk, az Alaptörvény megvédése, a humanitárius segítségnyújtás vagy a klímapolitika. Minden téren a maximumot kell nyújtanunk. Ahogy Churchill mondta, „a bátorságot joggal tartják az első számú emberi tulajdonságnak. Ez az, ami lehetővé teszi az összes többi”.

Simicskó István: Cselekvő hazaszeretetre kell nevelni fiataljainkat

Ha a fiatalok elveszítik gyökereiket, akkor könnyebben elsodródhatnak a 21. század forgatagában, ami nagy veszteség lenne mindenki számára – nyilatkozta a Vasárnap.hu portálnak Simicskó István, a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportjának vezetője, a párt alelnöke, akivel a 2021-es év kihívásairól beszélgett a Vasárnap.hu újságírója, Tóth Gábor.

– Eseményekben teli évet hagyunk magunk mögött. Mit tartogat az új esztendő?

– Az biztos, hogy a tavalyi egy sajtós év volt, tele kihívásokkal, melyekre mi, magyarok képesek voltunk jó válaszokat adni. Büszkék lehetünk embertársainkra, ahogy helyt álltak ebben a nehéz időszakban. A koronavírus-járvánnyal járó nehézségek rádöbentettek bennünket arra, milyen nagy szükségünk van egymásra, és jobban értékeljük a találkozásokat, a baráti és családi együttléteket, új értelmet kapott a szabadság fogalma is.

2020-ban megtanultuk, hogy a legapróbb fenyegetést sem szabad jelentéktelennek tekinteni, és a bajban az összefogás az egyetlen lehetőség a megmaradásunkra.

Az összefogás életet, otthont, munkahelyet képes menteni, és ezt mi, magyarok megértettük. Nehéz szívvel, de elkerültük az idősebb rokonainkkal való személyes találkozásokat, segítettük a karanténban lévő ismerőseinket, alkalmazkodtunk az otthoni munkához, és közben még a gyerekeink online oktatásában is aktívan részt vettünk.

Azt hiszem, 2020 ebből a szempontból a kihívásokkal szembeni küzdelem és a tanulás éve volt, s remélem, 2021 a győzelem éve lesz, amely a védőoltással felvértezve helyreállítja a korábbi életünket.

Jó lett volna azt látni, hogy a politikai színtéren is teljesül egyfajta összefogás, ehelyett sajnos a baloldal részéről a szokásos kicsinyes, rövidlátó politikai haszonszerzés irányította a döntéseket. Ezek nem a nemzet javát szolgálták, hanem a hatalom megszerzésére irányultak. A folyamatos támadások ellenére is időben meghoztuk a szükséges intézkedéseket, ezzel pedig a magyar kormány sikerült a lehető leghatékonyabban megóvni a magyar emberek egészségét és munkahelyét.

– **A kihívásokkal teli ősztendő után milyen év vár ránk?**

– A legfontosabb cél, hogy egy globális összefogás keretében le kell győznünk a koronavírussal. Fontos, hogy hazánkban mindenki, aki az oltóanyag beadása mellett dönt, mielőbb megkaphassa a vakcinát. Az úgynevezett „nyájimmunitás” kialakulása érdekében pedig elengedhetetlen, hogy minél többen tegyék le a voksukat az oltás mellett. Elsődleges feladatunk az emberélet és a munkahelyek további védelme.

Szolidárisnak kell lennünk egymással, az állami intézményeknek,

a cégeknek és az önkormányzatoknak is mindent meg kell tennie a kialakult veszteségek enyhítéséért. Sok még a teendő, de már látjuk ennek az emberpróbáló küzdelemnek a végét.

Az év kérdése valószínűleg az lesz, hogy milyen gyorsan sikerül újra biztonságosan a régi mederbe zökkentenünk mindennapi életünket. Külpolitikai szinten szeretnénk, ha valós és pozitív változás állna be határon túli honfitársaink életében, akik ma is gondokkal kénytelenek szembesülni magyarságuk miatt. A V4-ek együttműködését is szeretnénk tovább erősíteni, és bízunk benne, hogy az új amerikai adminisztrációval is sikerül korrek kapcsolatokat kiépíteni.

– **Az elmúlt hónapok megmutatták, hogy a világ számos pontján kiéleződtek az ellentétek. Ebben a nehézségekkel teli időszakban milyen segítséget nyújthat a kereszténydemokrata politika felvállalása?**

– A mi generációnk az első hosszú évszázadok óta, ami nem élt meg háborúkat és pusztító járványokat sem. Talán ezért is tűnt hihetetlennek, hogy mindez bekövetkezett, mondhatni, egyik napról a másikra. Sokat tanulhatunk elődeink példájából, hogy a mostanihoz hasonló kritikus helyzetekben mi irányította döntéseiket. Ha európaiságunkra vagy akár uniós tagságunkra tekintünk, vissza kell térnünk az alapokhoz, a keresztény gyökerekhez.

A világháborúk szörnyűségeinek nyomán az Európai Unió alapítói egyetlen kiutat láttak a pusztulásból: egy olyan Európát vizionáltak, amelyben a keresztény hitből kibontakozó civilizáció és kultúra

egy szebb, élhetőbb, igazságosabb és boldogabb világot hoz. Mi sem adhatjuk alább: ezekhez az eszmékhez ragaszkodva, ha kell, a konfliktusokat is felvállalva ki kell tartanunk európai értékeink és nemzeti szuverenitásunk védelme mellett.

Európának egyetlen értelmes jövője a kereszténydemokrácia.

– **Az Európai Unióban és a tengerentúlon sokan támadják kereszténydemokráciát. A magyar kormány is számos kritikát kapott értékalakú politizálása miatt. Mi várható idén a külpolitikában?**

– Ha a politikai csatateret nézzük, ott biztosak lehetünk, hogy idén sem fog változni a „harc kedv”, egyre nagyobb seregek sorakoznak fel ellenünk. Nemzetközi szinten, a külpolitikában erőteljes mozgások tapasztalhatók.

Magyarországnak kiváló természeti adottságai vannak, egy egyre erősödő gazdasággal, szilárd, nagy támogatottságú kormánnyal. A kormányzati irányhoz, a döntésekhez alapot a kereszténységen nyugvó európai értékek adják, amelyeket a magát fejlettnak és demokratikusnak mondott nyugati országok mára teljesen feladtak, és a saját elképzeléseiket próbálják rákényszeríteni a többi európai államra.

Az EU-val szemben következetesen kiállunk alapvető európai értékeink mellett, nemcsak hazánk, hanem az egész kontinens jövője érdekében. Nemzetünk megmaradásának alapja, hogy megőrizzük függetlenségünket és kultúránkat, ha sokszor nehéz csatákat is kell érte megvívunk. Mi hiszünk Európában! Egy olyan unióban, amelyet az alapító tagok is megálmodtak.

Küzdelmes időszak előtt állunk,

de a kormány a jövőben is mindent megtesz a magyar emberek és Magyarország érdekében.

– **A magyarok melletti kiállás is felértékelődött a pandémia során, hiszen egyes szomszéd országok nemzetiségi politikája nem sok okot adott az öröme.**

– Valóban így van, aggasztó látni a határon túli magyarokkal szemben tanúsított bánásmódot, különösen egy világjárvány alatt, amikor a kisebbségi létből fakadó sajátos helyzetük mellett még a pandémia okozta nehézségekkel is meg kell küzdeniük.

Magyarország ugyanakkor erős és elismert része az Európai Uniónak, így súlya van annak, ha a kormányzat fellép a méltatlan intézkedésekkel, inzultusokkal szemben. Egyértelműen hallatja a hangját például a kárpátaljai magyarokat ért atrocitások kapcsán, és nemtetszésének a diplomácia szintjén is komoly nyomatékot tud adni. Minden tőlünk telhető támogatást megadunk nemzetünk tagjainak – éljenek bárhol.

– **A magyarságtudatra, a hazafias nevelésre talán sosem volt akkora szükség, mint manapság, amikor minden nemzeti értéket megkérdőjeleznek. Hogyan őrizhetjük meg a kultúránkat a gyorsuló globalizációs folyamatok között?**

– Mai felgyorsult világunkban csak egy egészséges nemzettudattal rendelkező közösség képes a nemzetközi nyomással szemben helytállni.

A következő nemzedékek értékrendje ezért kulcsfontosságú. Néhány évtized múlva fiataljaink kezében lesz hazánk jövője. A mi feladatunk most az, hogy felkészítsük őket az elkövetkező évek kihívásaira. Fontos, hogy egy cselekvő hazaszeretettel alakuljon ki az ifjúságban.

Az oktató-nevelő munkának ebben nagy szerepe van. Nemcsak a tárgybeli ismeretek átadása fontos, elengedhetetlen a fiatalok érzelmi intelligenciájának fejlesztése is. A pozitív kötődés a hazához nem áll szemben a modern világgal, csupán segít a globalizáció azon hatásaival megküzdeni, melyek nemzeti megmaradásunkkal szemben hatnak.

Ha a fiatalok elveszítik gyökereiket, akkor könnyebben elsodródhatnak

a 21. század forgatagában, ami nagy veszteség lenne mindenki számára.

– Nem minden politikai párt támogatja ezt az elképzelést. A baloldali pártok milyen irányelvek alapján kezdenének kormányozni?

– Az ellenzéki belpolitika alakulása mára egyértelművé tette, hogy kibontakozóban van a teljes baloldali összefogás. A Soros György által szponzorált úgynevezett Gyurcsány-listán a DK-n kívül szerepel az LMP, a szélső-jobbosból lett vörös színű Jobbik, és az egykori elnyomó pártállam utódpartja, az MSZP is. De „természetesen” a Momentum is aktív tagja ennek az összekapcsolódásnak.

Láthattuk az elmúlt évek során – és a járvány okozta veszélyhelyzetben is megmutatták –, hogy náluk csak a hatalom megszerzése számít, nem törődnek a magyar emberek jólétével. Egy közös „érdektől” vezérelve készülnek már a 2022-es országgyűlési választásokra.

Fontos ezért, hogy az emberek különbséget tudjanak tenni a valós tettek és a hangzatos ígéretek között.

Az elmúlt tíz esztendőben a Fidesz–KDNP vezette kormányok Magyarországot egy olyan sikerpályára állították, mely többek közt lehetővé tette egy világvárványban is, hogy az emberek egészsége érdekében minden emberi erőforrás és tárgyi eszköz rendelkezésre álljon, és a pandémia okozta gazdasági következményekkel szemben is képesek legyünk védelmet nyújtani a magyar embereknek és a veszélybe került magyar vállalkozásoknak.

Gyurcsány Ferentől gyakran halljuk, hogy ő kizárólag az Európai Egyesült Államok híve. A nemzeti önrendelkezés és szuverenitás helyett egy nemzetállamaikat feladó Európában gondolkodik. Nekünk, kereszténydemokrata politikusoknak ez a megközelítés nem elfogadható, mi más jövőben gondolkodunk. Hiszünk abban, hogy az Európai Unió akkor lehet sikeres, ha azt erős nemzetállamok alkotják, akik együttműködnek egymással kölcsönös érdekek és tisztelet alapján.

A 2022-es választás meghatározó lesz jövőnk szempontjából, arról szól majd, hogy Magyarország továbbra is egy erős nemzetállam lesz vagy feladva kultúráját egy bizonytalan jövő elé néz.

A magyar nemzet akkor tud fennmaradni, ha minden nemzetrésze fennmarad

Semjén Zsolt nemzetpolitikáért, egyházügyekért és nemzetiségekért felelős miniszterelnök-helyettes a Kossuth Rádió Vasárnapi újság című műsorában az elmúlt tíz év magyar nemzetpolitikáját összegezte.

Semjén Zsolt emlékeztetett: Gyurcsány Ferenc porig rombolta a nemzetpolitikát, ezért a 2010-es kormányváltáskor nem tatarozni kellett, vagy ráépíteni, hanem előbb eltakarítani a romokat, utána pedig felépíteni egy nemzetpolitikai filozófiát.

A kereszténydemokrata pártelnök úgy fogalmazott: Gyurcsány Ferenc a 2004. december 5-ei, külföldi magyarok állampolgárságáról szóló népszavazásnál „manifeszt nemzetárulással” képes volt miniszterelnökként a saját nemzete ellen kampányolni, amivel egyfajta „lelki Trianont” okozott a külföldi magyarságban.

Olyan mély ellenszenv van benne, „mondhatni hungarofóbia”, és olyan idegenség a nemzet ügyeivel és a külföldi magyarsággal szemben, hogy a saját politikai racionalitása ellenére megtagadta a külföldi magyaroktól az állampolgárságot. Nyilván ebben benne volt az egykori SZDSZ „zsigeri hungarofóbiája” is – vélekedett Semjén Zsolt.

Elmondta azt is, hogy a korábbi baloldali kormányfő nem hívta össze a Magyar Állandó Értekezletet (MÁÉRT), ami az egyetemes magyarság legfontosabb tanácskozó testülete, így a magyar–magyar párbeszéd intézményes formája megszakadt. Semjén Zsolt nagy szerencsének nevezte, hogy Szili Katalin akkori parlamenti elnök úgy mentette át a MÁÉRT-et, hogy létrehozta a Kárpát-medencei Magyar Képviselek Fórumát.

Felidézte, hogy a 2010-es választások előtti időszakban megkereste néhány szocialista politikus, hogy konszenzussal hozzanak egy törvényt, amely megadja a külföldi magyaroknak az állampolgárságot, de korláto-

zott jogokkal. Semjén Zsolt álláspontja azonban az volt, hogy a külföldi magyarok nem „kvázi magyarok”, ezért nekik nem „kvázi állampolgárság”, hanem teljes jogú állampolgárság jár. „Nincs A és B kategóriájú magyar állampolgár” – hangsúlyozta a kormányfőhelyettes.

A választásokat követően a Fidesz és a KDNP ezért első lépésként, még a kormány megalakulása előtt kiterjesztette az állampolgárság lehetőségét a szavazati joggal együtt minden magyarra, bárhol él a világban, valamint még abban az évben összehívták a Magyar Állandó Értekezletet.

Semjén Zsolt kiemelte: a nemzetpolitikát először filozófiailag gondolták át, és abból vezették le a konkrét lépéseket. Ennek lényege az, hogy minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen érték, amit csak és kizárólag az az adott nemzet adhat az egyetemes emberiségnek. A magyar a magyarságát, a lengyel a lengyeliségét, a horvát a horvátságát.

Hangsúlyozta: a mai magyar kormány nemzeti alapon álló politikát folytat, melyben a magyar állam értelme és célja a nemzet fennmaradása és a magyar emberek életminőségének javítása. A magyar nemzet pedig akkor tud fennmaradni, ha minden nemzetrésze fennmarad: az anyaországi magyarság, a Kárpát-medencei magyarság és a diaszpóra magyarsága is – szögezte le.

Intézkedéseik közé sorolta, hogy az alkotmányban jelezték, Magyarország nem csak felelősséget vállal, de visel is a külföldi magyarokért, valamint az összetartozási törvénnyel és számos más jogszabállyal nyilvánvalóvá tették az egy, oszthatatlan magyar nem-

zet valóságát, ami a történelem viharai miatt határokkal van szétszabdalva.

A külföldi támogatáspolitikát Semjén Zsolt szerint négy elemre nyugszik, a legfontosabb az identitás megerősítése. Ezek közé sorolta az erdélyi Sapientia Egyetem vagy a kárpátaljai II. Rákóczi Ferenc Főiskola működtetését, ezer óvoda építését vagy tatarozását és több mint háromezer templom felújítását vagy építését is.

Beszélt a magyar iskolába járó külföldi magyar gyermekek támogatásáról, valamint a határtalanul programról is, melynek célja, hogy ne legyen olyan magyar gyermek, aki úgy végzi el az iskolát, hogy intézményes formában nem volt külföldi magyar környezetben.

Hozzátette: a gazdaság támogatására sem volt soha precedens. Ez jó az ott élő magyaroknak, akiknek a megélhetését segíti – „ha száz évig hátrány volt a határokon túl, hogy valaki magyar, itt az ideje, hogy előny legyen” – de a többségi nemzetnek is munkát, infrastruktúrafejlesztést, forrásokat jelent. Magyarország szempontjából pedig egyfajta gazdasági expanzióként is felfogható – jelentette ki Semjén Zsolt. Azt mondta: minden külföldben befektetett forint legalább 50 fillérnyi GDP-növekedést eredményez a magyar gazdaságnak, és két forint növekedést az adott terület GDP-jében.

Szólt arról is, hogy a kormány támogatja az etnikai alapú magyar pártokat, mert nem mindegy, hogy egy területnek magyar képviselője, polgármestere van-e, hogy a magyar szervezetek benn vannak-e az adott utódállam parlamentjében, vagy szerencsés esetben kormányon vannak-e ezek a pártok az utódállamban.

A honosítást mint a külföldi támogatáspolitikát negyedik pillérét az aszimiláció megállításának lehetőségének, a „Trianonra ma adható reális válasznak” nevezte. Több mint egymillió-egyszázezer „nemzettársunk vált honfitársunkká és polgártársunkká”, teljes jogú állampolgársággal, szavazati joggal – emelte ki Semjén Zsolt.

Hozzátette: mindez személyes életcélja is volt. Mivel édesanyja erdélyi, ezért pontosan tudja, mit jelent az, amikor egy évszázadon keresztül „bozgoroznak” egy családot, és kisebbségi sorba kényszerítik az embereket saját szülőföldjükön. Most az állampolgárság megadásával egyfajta történelmi igazságszolgáltatás is történt – fogalmazott a miniszterelnök-helyettes.

300 meccsen „hangolta” a diósgyőri szurkolókat a kereszténydemokrata miskolci városatyja

A fanatikus Diósgyőr-rajongó Hollósy András KDNP-s önkormányzati képviselő 15 éve a Diósgyőr Hangja, azaz a miskolci profi futballklub mérkőzéseinek hivatalos „szpikere”. Vele beszélgettünk az Észak-Magyarország napilap.

– Focizik?

– Nem, sajnos, nem focizom. De a sport mindig is közel állt hozzám. Nyolc éven át kosárlabdáztam, középiskolás koromban még a megyei bajnokságban is játszottam egy szűk baráti körrel, a Bad Boysszal. Az akkori Kilián Gimnáziumban nem volt nehéz a sportot megszeretni, a mai napig köszönet illeti ezért a tanárait. Manapság pedig, ha időm engedi, rendszeresen teniszezem. A Győri kapui junior teniszklubot is támogatom. Ami pedig hozzátartozik a mindennapjaimhoz, hogy rendszeresen teszek meg reggel egy tíz kilométeres kört a Bükkben.

– De a focit egyébként szereti?

– Nem kérdés. Tizennégy éves korom óta fanatikus rajongója vagyok a Diósgyőrnek. Emlékszem, amikor 1996-ban a III. Kerületi TVE ellen játszott a DVTK az osztályozómérkőzésen. Azt volt az első meccs, amire kimentem a Diósgyőri Stadionba, ez az élmény pedig meghatározó volt az életemben. Sok ezer ember volt ott, és mindenki egy és ugyanazon célért. Magával ragadt. A gólélmény pedig megkoronázta ezt a katarzist. Amikor gólt lőttünk, akkor a bükkzsentszlászlói kőfejtő is beleremegett. De így van ez azóta is. Gól esetén, amikor akár tíz-tizenötezer ember „fel-

zúg” és éljenez, utánozhatatlan élményt nyújt azóta is.

– És honnan jött a mikrofon szeretete?

– Bölcsész-hallgató voltam a Miskolci Egyetemen. 2001-ben a miskolci Európa Rádióban veztettem egy műsort, ami az egyetemistáknak

szólt. 2001. november 29-én volt az első adásom. Felsőfokon volt a címe, és hente kétszer jelentkeztünk. Valahonnan innen datálódik az úgynevezett médiakarrierem. Utána dolgoztam az M1 regionális stúdiójában, a Hír TV-ben, az RTL Klubnál. Ami pedig „berúgta a motort”, az a hejcei baleset volt, amikor a Zemplénben lezuhant a repülőgép. 2006. január 19-én este Hejce mellől a helyszínről jelentkeztem be.

– Minden esemény ilyen éles dátummal a fejében van?

– Amit nem lehet elfelejteni, az igen. De egyébként is jó vagyok évszámokban, rendszámokban, telefonszámokban. Általában képet és eseményt kapcsolok hozzá, hogy könnyebb legyen megjegyezni. Biztosan azért is alakult ez így, mert a történelem szakon rengeteg évszámot kellett megtanulnom.

– Akkor most mi mondunk egy évszámot: 2005. december 3-a.

– Ferenc napja. A pálya szélén álltam. Élesben ment. Megmértetés, melynek tétje az volt, ki veszi át a stafétát a Diósgyőr korábbi hangjától, Veres Lászlótól. A DVTK és az MTK játszott hétezer ember előtt. Itt dőlt el, hogy a tavaszi idénytől kezdve ki lesz a DVTK következő műsorközölkője, a „Diósgyőr Hangja”, a stadion szpikere. Hárman próbál-

hattuk ki magunkat. Végül én kezdtem meg 2006 tavaszán a munkát.

– Ehhez a feladathoz jól jött mind a foci szeretete, mind a médiás múlt.

– Természetesen, de a hangulatfelelősség azért nem az a műfaj, amit „le lehet próbálni”. Emlékszem, hogy az első alkalommal azért ment fel az adrenalin, nagy volt az izgalom bennem. Eltelt egy-két év, amíg a szurkolók is elfogadtak.

– És mi a Diósgyőr Hangjának feladata? Mi az a hangulatfelelős?

– Felelős vagyok sok hivatalos dologért, ami a mérkőzések kiegészítését illeti. Összeállítások ismertetése vagy a „behangolás”. Figyelnem kell a csapatot, a játékosokat, látni, hogy mi történik a pályán, és érezni a publikum pszichés állapotát. Kevesen vannak idehaza, akik kellő szenvedéllyel és alázattal végzik ezt a feladatot.

– És hogyan látja a DVTK-t? Milyen volt az elmúlt tizenöt év?

– Voltak jó periódusok, amikor jó volt a csapat, a szurkolók is élvezték a meccseket. De nem mindig volt ez így. Az elmúlt öt év pedig kiemelten nehéz időszaknak számít.

– A koronavírus-járvány hogyan hatott a diósgyőri hangulatra?

– A Covid-19 nehezítette a létet. Egyébként a zárt kapus mérkőzések ellenére is ott vagyok a meccseken, mert vannak tévéközvetítések. A hangulat persze más: hiányoznak a szurkolók.

– Van az elmúlt tizenöt év után önben egyfajta számvetés?

– Hogyne lenne! Húsz edző, huszonhat edzői periódus volt ebben az időszakban. Háromszáz hazai mérkőzés.

– Az már összeadódik annyi tudássá, ami a DVTK-t illeti, hogy egy „Csak a Diósgyőr” kvízesten minden kérdésre tudná a választ.

– Majdnem mindenre, azt hiszem.

– Melyik volt a legkedvesebb mérkőzése?

– Sok kedves volt. Szívesen emlékszem vissza 2010/11-ben az NB II-es győzelmi szériára. És kiemelkedő volt a Magyar Kupa-döntő, a ligakupa-döntő és az Európa-liga-selejtező-mérkőzések.

– És ott volt az újonnan átadott stadion első meccsén is?

– Igen, 2018. május 5-én. A DVTK a Mezőkövesd ellen játszott 13 ezer néző előtt. Óriási megtiszteltetésnek éreztem, és élmény volt minden egyes lépés az új stadionban. Diósgyőrben az infrastruktúrát tekintve most már minden adott ahhoz, hogy ez végre az eredményekben is megmutatkozzék. Hogy ne csak teste, hanem lelke is legyen a Diósgyőrnek. Hiszen a Diósgyőr örök!

– A Diósgyőr Hangja-státusz elnyerésén túl érezte előnyét, hogy ilyen öblös orgánnummal ajándékozta meg a Jóisten?

– Sokszor. Voltam hangja reklámszövegeknek, reklámfilmeknek, hangoskönyvet is olvastam már fel. 2006-ban és 2007-ben tudatosan is képeztem a hangomat. A híres Montágh Imre-könyvből gyakoroltam a beszédet, a Miskolci Nemzeti Színház hangmesteréhez jártam. Valóban jellegzetes, egyedien felismerhető a hangom. És ezt tudják a barátaim is. Ha nem mutatja a telefon kijelzője, és nem mutakozom be, akkor is tudják két másodpercen belül, hogy én vagyok: Hollósy András.

– A szurkolók végül megszerették? Ha igen, akkor az elmúlt tizenöt év egyben elismerés is ön felé...

– Az igazi elismerés nem engem, hanem a szurkolókat illeti. Időt, energiát, pénzt nem kímélve mindig a Diósgyőr mellett voltak. Ez ugyanis nem pusztán egy csapat, egy stadion, egy klub. Ez egy örökre szóló életérzés. Megtiszteltetés, hogy a 110 év szenvedélyből nekem is adatott és talán én is adhattam vissza picit. Ez egy igazán méltó szolgálat. Mindig, minden időben. Csak a Diósgyőrért!

Sopron 99 évvel ezelőtt: Magyarok maradtunk!

Az első világháborút követő trianoni békediktátum Nyugat-Magyarországot Sopronnal együtt Ausztriához csatolta. 1921 nyarán magyar szabadcsapatok – soproni főiskolások, műegyetemisták, diákok, az Alföld, a Felvidék és Erdély magyarjai – a másfél hónapig tartó nyugat-magyarországi fegyveres felkeléssel kikényszerítették az antantnál a velencei béketárgyalást, amelynek eredményeképpen elérték, hogy a népszavazás döntsön a területek hovatartozásáról.

Az 1921. december 14-ei népszavazáson Sopron és a környező 8 település lakosság jelentős többsége a Magyarországhoz való tartozás mellett döntött.

Összességében a 89,52%-os összrészvétel mellett a voksolók 65,08%-a szavazott Magyarországra, 34,92%-nyian Ausztriára. Sopron város lakossága – amely akkor még többségében németajkú volt – 7107 szavazattal, 72,7%-os fölénnyel szavazott Magyarországra mellett, a nyolc faluból Magyarországra a többség Nagycenken

(99,5%), Fertőbozon (77,7 %) és Kópházán (70 %) mondott igent.

A hűséges soproniak Magyarországhoz, a Szent Koronához akart tartozni, példát mutatva hűségből, hazaszeretetből. Ez volt a trianoni békeszerződés egyetlen komolyabb területi revíziója, amit a nagyhatalmak tartósan elfogadtak.

Sopron hűségét az 1922. évi XXIX. törvénycikkben ismerte el és örökítette meg a Nemzetgyűlés. A törvénycikkben foglaltak szerint azóta ékesíti a

város címerét a „Civitas Fidelissima” felirat, a Tűztorony kapuja fölé Hikisch Rezső és Kisfaludi Strobl Zsigmond alkotásaként hűségszobor épült. Jelképe örökérvényű: Hungária maga köré gyűjti a város és térsége magyar, német és horvát népét, a hűségeseket. A kompozíciót 1928. október 14-én avatták fel, többek között az akkori miniszterelnök, Bethlen István jelenlétében.

2001-ben az Orbán-kabinet kormányrendeletben tette a Hűség Napjává december 14-ét, kihelyezett kormá-

Soltész Miklós a doni megemlékezésen: Elemi kötelességünk a békét megőrizni

Elemi kötelességünk – a keresztény hitet megtartva, őseink nagyságát és áldozatvállalását tisztelve – a békét megőrizni – mondta a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára január 12-én a Fejér megyei Pákozdon felállított Don-kanyar Emlékkápolnánál.

Soltész Miklós az „urivi áttörés” 78. évfordulóján a 2. magyar hadsereg katonái, a katonahősök és az áldozatok emlékére rendezett mécsesgyűjtáson kiemelte: a doni hősekre és a második világháború összes áldozatára emlékezve látható, mekkora érték a nemzetek közötti béke, amelyet őrizni kell mindenáron, de nem úgy, ahogy a kommunizmus alatt próbálták megőrizni.

Az államtitkár emlékeztetett arra, hogy a trianoni békediktátum után alig két évtizede volt az országnak arra, hogy felkészüljön a második világháborúra, és a teljes pusztulásból a szétvert ország valamennyire talpra álljon. Összehasonlításként megjegyezte, hogy a rendszerváltoztatás három évtizede volt, ennek az időnek mindössze kétharmada telt el Trianon után, és a kifosztott országot a nagyhatalmi arrogancia máris belesodorta a második világháborúba.

Soltész Miklós felidézte, hogy hiányos felszerelés, gyenge színvonalú haditechnika, élelemhiány, élelmészeti problémák, arrogáns német hadvezetés jellemezte azt az időszakot, mely alig fél évet ölelt fel 1942 augusztusától a következő év januárjáig. A körülmények eleve pusztulásra ítélték a kétszáz ezer embert számláló 2. magyar hadsereget, amelyben honvédek, tisztek, munkaszolgálatosok, egészségügyiiek és egyházi emberek is szolgáltak.

Úgy vélte, a második világháború áldozatává vált hősi halottként több száz ezer magyar, sok tízezer hadifogságba esett és onnan évekkel később hazatérő honfitársunk, de ugyanígy áldozatok voltak mindazok, akik fizikai vagy lel-

ki sebeket szereztek, és özvegyként, árvaként élték meg a háború tragédiáját. Áldozat volt a magyar nemzet is, mert a nacionalista, fasiszta, náci bélyeget évtizedekig nem tudta lemosni magáról – jegyezte meg.

Vargha Tamás, a Külgazdasági és Külügyminisztérium polgári hírszerzésért felelős államtitkára a 99 éves vitéz Smohay Ferencet – a Magyar Királyi Szent István III. Honvéd Gyalogezred hajdani katonáját – idézte, aki szerint a Don-kanyar a magyar hadtörténelem egyik legszomorúbb fejezete. Az egykori honvéd visszaemlékezései szerint rengetegen haltak meg a Donnál, a 39-40 fokos hidegben sokan megfagytak, éhen haltak. Példaként említette Szentce százados eredetileg négyezer fős gyalogezredét, amelyből csak háromszáztizen kerültek haza Magyarországra.

Spányi Antal székesfehérvári megyés püspök hangsúlyozta, hogy a

nemzet történelme tele van dicsőséges tettekkel, kiváló személyiségekkel, akik sok nagyszerű dologgal ajándékozták meg a világot, ugyanakkor ott vannak ebben a történelemben a fájdalmas pillanatok is, mint amilyen a Don-kanyar tragédiája volt. Kötelességnek nevezte az emlékezést azokra a napokra, amelyeken hősök születtek, akik életüket áldozták a nemzetért, családjáikért, és akik szeretteikre és hazájukra gondoltak a legsötétebb órákban is.

Berdó Gábor Károly, a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség elnöke idézte fel a 78 évvel ezelőtti történetet, amely szerint 1943. január 12-én, a reggeli órákban indult meg a Don mellett védelembe helyezkedett 2. magyar hadsereg ellen a Vörös Hadsereg támadása, amelyet „urivi áttörés” néven jegyezték be a magyar hadtörténet fekete könyvébe. A hadműveletekben a katonai lehetőségeit

sokszorosan felülmúló hősiességgel harcoló magyar sereg elveszítette harci technikai eszközeinek szinte egészét, állományának csaknem hetven százalékát. A hősi halottak és fogságba esettek száma 100-120 ezer között van, a túlélők közül mindenki sérülten tért haza.

A Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség, a Székesfehérvári Egyházmegye, a 457. számú Prohászka Ottokár Cserkészcsapat és a Katonai Emlékpark Pákozdi – Nemzeti Emlékhely huszonnyolcadik alkalommal szervezett megemlékezést a Don-kanyar Emlékkápolnánál. A pákozdi Mészeg-hegyen 1993-ban emeltek kápolnát, és ott helyezték örök nyugalomra a Roszkino település mellől hazaszállított ismeretlen magyar katonai maradványait, méltó emléket állítva a doni hősöknek.

Hazánk-MTI

nyúlésan tisztelgett a soproniak hűsége előtt és méltó emlékmű állítását biztosította minden, a népszavazásban érintett településnek.

2011-ben, a népszavazás 90. évfordulóján hasonlóképpen kihelyezett kormányulást tartottak Sopronban a nemzet- és hazaszeretet hűségese városában.

Álljanak itt Östör József, egykori országgyűlési képviselő, a soproni hűséget 1922. december 7-én a Nemzetgyűlésben méltató szavai:

„Azokban a válságos időkben, amidőn már-már azt hittük, hogy minden veszve van, amidőn az utolsó hálaadó istentiszteletről Sopron gyönyörű gó-

tikus Szent Mihály templomából távoztunk, sokan azt gondoltuk, hogy a legnagyobb magyar jósnak, Széchenyi Istvánnak talán még a szörnyű jóslása is valóra válik, amelyet emlékirataiban olvashattunk: Hol fognak az én hamvaim pihenni? – (...) Hazámban-e vagy külföldön? És akkor, amikor megtartottuk magyarnak Nagycenket, Sopront és azt a néhány községet – folytatja Östör –, talán Széchenyi szelleme lebegett feletünk és a magyar politika fölött, amelyet idekívánok minden tekintetben. Kívánom, hogy az a realitás, amely az ő politikáját az elejétől a végéig jellemezte, az a hazafias tűz, az a hideg szenvedély: le-

gyen továbbra is biztató és mozdító erő.

Legyen megalkuvás: akkor, ha kell, és legyen vitorláink felvonása – akkor, ha arra szükség van, (...) de ha majd eljön az ideje, húzzuk fel vitorláinkat egyesült erővel, valamennyien.

Szavaimat azzal zárom, hogy „a soproni népszavazási területen más politikának, mint magyar politikának érvényesülnie nem szabad” – mondta Östör József 1922-ben.

Annak a nemzet- és magyarságpolitikának, amit a nemzeti összetartozás kormánya képvisel – a kettős állampolgárság megadásával, azzal, hogy a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilván-

nított június 4-ét, az új Alaptörvénnyel –, Sopron és a környékbeli települések 99 évvel ezelőtti hűsége és nemzetszeretete mindig is erőt adó példa: példa az élni akarásban, a nehéz időkben való cselekvő áldozatvállalásban és helytállásban, a nemzet melletti tántoríthatatlan hűségben.

1921-ben egy vesztes háborút követően a megcsontított nemzetnek, a feldarabolt országnak, egy fájdalommal küszködő népnek üzent Sopron és a környező nyolc település: „más politikának, mint magyar politikának érvényesülnie nem szabad”.

Tóth B. Éva / Sopron

A Kormorán zenekar kapta a Duna-díjat – Semjén Zsolt laudációja

Online ünnepi műsorban adta át a közmédia legrangosabb díjait Papp Dániel, az MTVA vezérigazgatója és Dobos Menyhért, a díjakat alapító Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt. vezérigazgatója decemberben. A Duna-díjat a Kormorán zenekar kapta, a tagokat Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes méltatta a műsorban. Az alábbiakban ez a laudáció olvasható.

Nincs nehéz dolga a laudálónak a Duna-díj mai, ünnepélyes átadásán, hiszen ennek a díjnak az ethosza, lényege és célja teljesen egybeesik a díjazott ethoszával, lényegével és céljával.

A Duna-díj különleges díj. Nem kizárólag szakmai, nem tudományos, és nem is tisztán csak művészeti elismerés, hanem több annál, ezért egyedi. A Duna Televízió kuratóriuma olyan szervezeteknek és közéleti embereknek ítéli oda, akik sokat tettek a magyarságért. Az se zavarjon minket, ha egyesek gúnyolódnak – hallottunk már ilyet –, hogy magyarok magyarokat tüntetnek ki a magyarságukért. Lehet, hogy egy angol vagy egy német ezt nem egészen érti, de mi, magyarok, különösen Trianon centenáriumának évében nagyon is értjük.

Azt hiszem, mégiscsak ellent kell mondanom magamnak, mert nehéz dolga van a laudálónak, ha a Kormorán együttesről akar beszélni. A szakma szeret kategóriákban gondolkodni. Mi is hát a Kormorán? Rock-, beat-zenekar? Folk-, népzene, etno-rockot játszó együttes? Egyik sem, vagy inkább mindegyik. Zenéjükben fellelhetők az említett műfajok jellegzetes stílusjegyei anélkül, hogy elnyomnák egymást. Egyedi módon ötvözik a Kárpát-medence népzenejének motívumait és a rockzenét. A hangszerek között az akusztikus népi és a rockzene elektronikus hangszerei is megtalálhatóak. Ez adja dalaik különös hangzásvilágát.

A Kormorán együttes hivatalosan 1976-ban alakult, alapítója, és – szinte kimondani is sok – négy és fél évtized után is lelke, motorja Koltay Gergely.

Az évtizedek alatt persze sok zenész megfordult a Kormoránban, több mint harminc művész mondhatja el magáról, hogy tagja volt az együttesnek. A személyi változások a legkisebb zökkenő nélkül zajlottak, amelynek legfőbb oka a zenekar alapítójának rendíthetetlen küldetése. A Kormorán ma is az, ami volt, ugyanaz az egyedi hang jellemzi a kezdetektől fogva.

A mai együttes névsora a magyar-magyar összetartás eszméjének megélése a mindennapokban, hiszen hárman a tagok közül a történelmi Magyarországról jöttek: Vadkerti Imre gitáros-énekes a Felvidékről, Fehér Nóra énekes a Vajdaságból, Gáspár Álmos hegedűs pedig Erdélyből. A további tagok: Szűts István bil-

lentyűs hangszerek, Karácson Zsolt dob, Zsoldos Tamás basszusgitár, Szekeres Zoltán gitárok, valamint Koltay Sólyom és Koltay Gergely.

Egy ilyen hosszú és sikeres zenekari pályafutás eredményeit lehetetlen felsorolni. Fennállásuk óta több mint száznegyven albumot publikáltak Magyarországon és külföldön. Nagy sikerrel mutatták be rockoperáikat (A költő visszatért, A Megfeszített, a Honfoglalást) Magyarországon, Felvidéken, Erdélyben és Ausztráliában. Számos énekesnek, előadónak készítettek albumokat, többek között Deák Bill Gyulának és Varga Miklós-nak. Verslemezeik közül kiemelkedik a Betlehemi királyok, mely több mint másfélmillió példányban kelt el.

Koltay Gergely több filmhez is készített zenét (a Julianushoz, a Honfoglaláshoz, a Sacra Coronához), s a Kell még egy szó hatalmas sikerét mi sem mutatja jobban, minthogy több százán dolgozták fel.

Minden zenekar életében a legfontosabb a találkozás a közönséggel, azaz a koncertek. Ennyi évtized alatt a Kormorán számtalan turnén vett részt itthon és külföldön egyaránt. Jártak Venezuelában, Kubában, Hollandiában, Németországban, Belgiumban, Dániában, Franciaországban. Ám ezeknél a turnéknál is fontosabb számukra a magyar közönséggel való találkozás. A zenekar koncertezett a mai Magyarországon kívül a Felvidéken, Erdélyben, Vajdaságban és a Kárpátalján is.

Mert a Kormoránnál egy koncert nem csupán zenei és lelki élmény, hanem küldetésteljesítés is, amivel tisztában vannak – hiszen ezért csinálják.

Művészt és előadót, alkotót és zenekart alig érhet nagyobb kitiüntetés, mint az, amikor egyetlen sor után hallja a közönség énekét. Ha azt mondom: „Kell még egy szó”, máris folytatná a közönség: „mielőtt mennél”.

És bárhol kimondjuk magyarok előtt a refrént, hogy „Szállj, szállj sólyomszárnyán”, azonnal folytatják: „Három hegyen túl!”

A Kormorán rajongói ilyenkor már nemcsak énekelnek. Ez az ének katarzisz. Azért katarzisz, mert magyar hitvallás! Zeneileg nagyszerű, szövegében felemelő, előadásában tökéletes. Benne van az ezeréves nemzet büszkesége, benne a turul szárnyalása, az elrabolt hegyek fájdalma, és benne van a lényeg: az azért is megmaradás hitvallása.

Galló Béla: A káosz technikusa

Elvtelen politikai szövetségnek is lehet összefogás a neve, nem kell ezen annyira szörnyülködni. Korántsem szokatlan műfaj ez, banális hatalomtechnika inkább, mindig az adott helyzet szüli. Amikor annak idején a jobb sorsra érdemes Spinoza házban a ballib média fölszentelte a „bal” összefogását az antiszemitékkel, tudni lehetett, hogy a kormányzó „fasiszták” (ideértve az „áruló zsidókat” is) olyan erősek, hogy az ellenzékieknek külön-külön esélyük sincs a leváltásukra. Hol az a béka? – néztek egymásra a nemrég még egymást aprító, érdekelt apróságok a Spinozában. – Ide vele, nosza, nyeljük le mielőbb, de persze kölcsönösen!

És azóta is nyeldesik, mert ahogyan írva vagy: OIG, kormányának mindenáron vesznie kell.

Abban sincsen meglepő, hogy éppen Gyurcsány húzza be maga alá az ellenzéki reszeléket, s a nagyhangú, ám kis kaliberű politikusi rúgkapalásokból végül kényszerű hozzá igazodás lett. Ravaszabb politikus mindegyiküknél, ami nem nagy szó, bokamagasságban lévén az ellenzéki mérce – de a politikusi ravaszság csupán az egyik szempont most. Jóval fontosabb, hogy Gyurcsány mögött olyan informális hálózati háttér működik, amilyennel a többiek nyomában sem rendelkeznek. Ő nyilvánvalóan mindent tud róluk, s alkalmasint alkalmazdán majd él is ezzel a tudásával. Vas-tagok a nómenklátúra csápjai s messzire elérnek, az a kérdés pedig már régen eldőlt, hogy a nómenklátúra-burzsóázia képviselőtéért folyó „baloldali” harcot ki nyeri. Az MSZP többször is nagyot koppanva már-már elhallgatott (vagy ha motyog még, inkább ne tenné), és nem nagyon van más választása, mint besünderőgni a DK-ba. Bocs, Feri, te vagy a Very.

A többiek? Futottak még, nota bene, momentán a Momentum is.

Ráadásul a nemzetközi helyzet fokozódik, s mostanság ez kedvez az ellenzéknek: elsősorban Gyurcsányéknak, mert a neolib világhálózatba ők régen betagozódtak. Dobrev Klára aligha véletlenül került ki Brüsszelbe, ott szövi szorgosan tovább a hálót, sőt keményen, férfiasan építkezik. Mert ha Brüsszel (meg Washington) is velünk van, ugyan ki ellenünk?

Összefogással és nemzetközi segédlemmel nyomnák le a kormányt, plusz nagyon bíznak a járvány okozta nehézségekben is.

Gyurcsány, úgy hírlik, maga helyett Dobrev Klárát favorizálná közös miniszterelnök-jelöltnek, amiben van némi rizikó. Ha a törzstábor elfogadja is, Dobrev semmivel se vonzóbb opció nála, nincs karizmája, húzó személyisége. Mint párnában a cihe, dagad benne a gyűlölet, ami egy hölgnél eleve visszas.

Persze ha nem nyer, a sansz akkor is a családban marad, kudarca Gyurcsány jövőbeli sanszait növeli. Íme, mondhatja majd akkor a férjura, én kellem ide, nélkülem úgyse tudunk győzni.

Aztán itt vannak „A korszakváltás garanciái”.

Gyurcsány, akinél ponterősebb politikus soha nem volt még (több a pontja, mint ahány üres üvege), ezúttal volt olyan előzékeny, hogy potom 13 pontban közölje jövőre vonatkozó terveit. De nem is ezek a pontok az érdekesek (afféle ellenzéki „szív küldi szívesen” lista ez, aminek valóra váltásához kétharmados ellenzéki győzelem kellene), hanem az, ami a bevezetőben van.

Gyurcsány szerint „... pártjaink világos értékrenddel és önálló identitással rendelkeznek. (!, felkiáltójel tőlem: GB) Bár számos politikai kérdésben egymástól eltérő elképzeléseket vallunk, a korszakváltás kapujában félretesszük ezeket a különbségeket, és arra koncentrálnak, ami összeköt bennünket. Mindemellett fontos feladatnak tartjuk, hogy a közös lista esetén is biztosítsuk az együttműködő ellenzéki pártok saját identitásának megtartását, mert kizárólag így tudunk hitelesen képviselni minden változást akaró választópolgárt. Az ellenzéki tábor egészének hiteles képviselője pedig a kormányváltás alapvető feltétele. Ennek megfelelően az önálló parlamenti frakciók megalakulása alapvető érdeke az együttműködő pártoknak.”

Rutinosabb olvasó e sorokból rögtön kiolvashatja, bármi lesz is a parlamenti választások eredménye, a voksolás másnapján, 0 óra 1 perckor a mai ellenzékiek így vagy úgy, mindenképp egymásnak esnek. Vagy a koncert, vagy annak hiánya miatt. Természetesen mindezt „világos értékrenddel és önálló identitással” tennék, véletlenül sem egyéni egzisztenciális megfontolásból...

S ha netán belépnének a „korszakváltás kapuján”, pár hónap alatt jönne a káosz.

A káosz régi technikusként Gyurcsánynak ez bizonyára tetszene, mert ő rángatná a szálakat.

Az ország azonban hamar felocsúdná, hogy neki nem annyira.

Semjén Zsolt: Balázs Fecó ravatalánál

Az embernek előjönnek a személyes emlékei. Gimnazista gyerek voltam, farmernadrág-farmerdzseki, amikor a Budai Ifjúsági Parkban ott voltam az ő orgonája mögött, amikor Bernsteinnel a Nice, illetve Keith Emerson átiratában az America-ját játszotta.

Sokszor eljött hozzám és sokszor kért valamit. De Fecó soha nem kért magának. Tudta, hogy melyik zenésztársa van egzisztenciálisan nehéz helyzetben, és öneki kért segítséget! Tudta, hogy melyik zenésztársa van lelkileg nehéz helyzetben, és kért neki valami elismerést. A Korál-koncertek támogatását is úgy kellett szinte rátküldnünk. Magának sose kért. Másnak sokszor. Sose felejttem el, amikor mondtam neki: Művész úr, gratulálok a Kossuth-díjhoz! Nem volt benne semmi hiúság. Nem volt benne semmi álszerénység. Gyermeki, tiszta öröm volt benne. Sok embernek gratuláltam, sok embernél láttam az álszerénységet, sok embernél látom a triumfálást, Fecónál csak gyermeki öröm volt. Az egyik utolsó találkozásunk egy baráti családnál volt, évről évre disznóvágáson. Mi tagadás, egy pár pohár pálinka már volt bennünk, a zenekar játszott – mit is játszott volna: Korált – és énekelünk. Fecó fiának mondtam: gyere, énekeljünk egyet, vegyük fel és küldjük el apádnak. Perceken belül hívott, a meghatott büszke apa volt, ahogy a fia az ő számát énekelte.

De a személyes emlékeken túl – mert mindannyiunknak sok-sok személyes emléke van – ő emléket és nyomot hagyott az egész nemzetben. Mert Fecó a szónak a nagybetűs értelmében Művész volt. A művészet, amennyiben művészet, mindig van benne valamilyen szakrális mozzanat. Lehet, hogy keresi az Istent, lehet, hogy perlekedik az Istennel, sőt még az Isten hiányának a fájdalma is lehet, de a művészet, amennyiben művészet, mindig van benne valami szakrális mozzanat. És fordítva is igaz, attól, hogy valami liturgikus zene és egy kántor játssza a templomban, attól még nem lesz szakrális, attól még nem lesz transzcendenciára irányuló, a Szent Cecília Társulat nem feltétlenül szakrális. Balázs Fecó ihletett művei, mivel az egzisztenciájának a szívéből indult és az emberi egzisztencia szívébe talált, a Voltaképpenre irányult, ezért Művészet.

A matematika azt tanítja, hogy a részek összessége egyenlő az egészszel. Filozófiailag ez már nem egészen van így, mert a részeknek az egymáshoz való relációja már egy bizonyos többletet jelent az egészhez képest. És a művészetben és az élet számtalan területén végképp nem

igaz az, hogy a részek összessége egyenlő az egészszel. Barátaimat látom itt a Fradiból, és direkt nem akarok zenei hasonlatot mondani. A világ legjobb focistáit megvásárolták az amerikai Cosmosba, egy futballcsapatba összerakták a világ legdrágább és talán legjobb játékosait. És az egészből nem jött ki semmi. Mert ez volt az, amikor a részek többek voltak, mint maga az egész. Balázs Fecó esetében más a helyzet. Horváth Attilának a – nem szövegei, hanem – költeményei és Balázs Fecónak a zenéje esetében az egész több mint a részek összessége. Olyan érték, ami valóban maradandó. Nekünk egyenként a szívünkben és a nemzetnek az emlékezetében. Az igazság az, hogy Fecó nem csak alkatilag volt sokkal líraibb, mint a körülötte lévő rockervilág, hanem zenei műveltségét, alkati és zenei beállítottságát tekintve is. Itt engedjenek meg egy talán meglepő, de általam teológusként is vállalt hasonlatot. Nomen est omen, mondja a népi bölcsesség. A névből következhet valami. Az Egyház azt tanítja, hogy a védőszentek, akikről a nevünket kaptuk, egy sajátos életpéldát jelentenek számunkra. Én azt állítom, hogy Assisi Szent Ferencnek a lelkisége nagyon közel állt Fecónak, Balázs Ferencnek a lelkiségéhez. Assisi Szent Ferencet a szülei lovagnak, katonának szánták. Assisi polgárai azt várták volna, hogy Szent Ferenc páncélban, pajzzsal, karddal vezesse rohamra Assisi népét. Még a saját püspöke is azt szerette volna,

hogy lovag legyen, de Szent Ferenc nem volt katonáalkat. Nem volt lovagalkat. Az ő lelkisége az volt, hogy mezitláb, csuhában a mezőn menjen és prédikáljon a madaraknak. Fecót megihlette a rock, megihlette a kemény rock, megihlette a rockerség, de ő lelkikben mindig egy szelíd lírai alkat maradt. A Szent Ferenc-hasonlatot folytatva önként adódik az a hasonlat, amikor Szent Ferenc felépíti San Damianónak a templomát, ahogy Fecó is küldetést kapott arra, hogy a sitkei templomot újjáépítse. Szó szerint idézem Önöknek Celanói Tamást, Assisi Szent Ferenc életrajzát: San Damiano temploma romokban hever. Krisztus megszólította Szent Ferencet: „Néven szólítottalak Ferenc, menj és állítsd helyre hajlékomat, mert mint látod, romokban hever.” Szent Ferenc küldetése nem csak San Damiano templomának az építészeti újjáépítésére vonatkozott, hanem magának az Egyháznak az újjáépítésére. Fecónak a küldetése sem pusztán arra vonatkozott, hogy egy romos templomot felújítson építészeti értelemben, hanem azoknál, akik Sitkére mentek évről évre, a szíveket építette újjá. És az utolsó párhuzam Szent Ferencsel Celanói Tamásnak Szent Ferenc második életrajzából: „Az édes dallamokat, melyek bensejében törtek fel, az isteni susogás nesztét öntötte dalba. S amint tulajdon szememmel láttam, vett egy darab fát, a bal karjára fektette, jobb kezével pedig egy fonállal meghajlított ágat szorított, s azt, mint a hegedűnél

szokás, ide-oda vonogatta a fán. És a kifejező mozdulatokhoz énekelt az Úrról. Ez okozta, hogy a mindennapi alacsonyabb rendű dolgokról megfellelkezvén, a Mennysországra ragadtatott.” Fecónál is megvolt az ihlet, az inspiráció, a sugallat.

Mindannyiunknak a célja az üdvösség, Isten színelátása. A Szentírás nagyon szűkszavú, hogy milyen is lesz az üdvösség. Annyit ír a Szentírás, hogy szem nem látta, fül nem hallotta, értelem föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt. Két hasonlatot használ a Szentírás. A lakoma képét, ahogy Pilinszky mondja: ahol nincs első és utolsó vendég, amikor asztalhoz ülünk, és a másik kép a Liturgia Aeterna, a mennyei zene, a mennyei kórus. Ebben a kórusban, ebben a mennyei zenében, a végső beteljesedésben, ebben az istendicsőítésben ott van Assisi Szent Ferenc a két fával. Ott van Fecó mestere, Bach az orgonával. És azt gondolom, hogy nekünk szabad hallanunk ebben a kórusban az ő hangját is. És egy Fecós – immár tökéletes – akkordot!

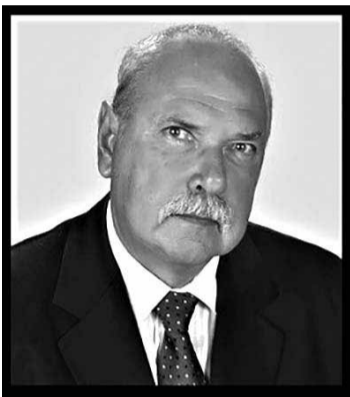
*Az életének hetvenedik évében,
2020. november 26-án elhunyt
Balázs Fecó Kossuth- és Liszt
Ferenc-díjas rockzenésztől,
billentyűstől, énekestől,
zeneszerzőtől Magyarország
miniszterelnök-helyettese a fenti
beszéddel búcsúzott december 11-én
az Óbudai temetőben*

A zalai kereszténydemokraták fájdalmas veszteségei

Két régi tagtárstól, önkormányzati képviselőtől búcsúznak a zalai kereszténydemokraták. Dékány Endre zalaegerszegi statikus mérnök és dr. Ifi Ferenc keszthelyi radiológus főorvos előbb lettek szakmájuk kiváló művelői, majd erre építve vállaltak városukban önkormányzati képviselői feladatot mintegy két-két évtizeden át. Kiemelhetjük, hogy Keszthelyen a városvezetők közül dr. Ifi Ferenc karolta fel leginkább az elesettek, szociálisan rászorultak ügyét a Szent Erzsébet Jótékonyági Alapítvány folyamatos segítségével, Zalaegerszegen pedig Dékány Endre vezetésével több, a fiatal családok otthonteremtésére irányuló városi szakpolitika valósulhatott meg már az első Orbán-kormány időszakában. Nekünk, az utánuk jövő nemzedék tagjainak feladatunk méltónak lenni az elődök örökségéhez, és továbbvinni a keresztény értékrendre és polgári szakmai felkészültségre építő (szak)politikai, közéleti kultúrát, településeink, megyénk, hazánk további kiegyensúlyozott fejlődése érdekében.

Császár Zoltán, a KDNP Zala megyei elnöke

Elhunyt Dékány Endre

Dékány Endre barátom és munkatársam 2020. december 2-án a titokzatos vírus áldozata lett.

Közéleti ember volt, ezért illő, hogy a KDNP nyilvánossága előtt is visszaemlékezzünk életére.

1952-ben született. Református lelkész édesapja 1962-ben lett a zalaegerszegi gyülekezet lelkésze; ekkor költözött családjuk a városba.

1976-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki karán statikus mérnöki diplomát szerzett. Pécsen kezdett el dolgozni, itt alapított családot. 1983-ban szerkezettervezői szakmérnöki oklevelet szerzett.

1985-ben költözött vissza Zalaegerszegre, ekkor lett munkatársam a ZALATERV megyei tervező vállalatnál. Higgadt, bölcs és megbízható statikus mérnökként meghatározó szerepe volt közös tervezési munkáinkban.

Még elnöksége idején Surján László kérte, hogy minden KDNP-tag hozzon egy új tagot magával azért, hogy növekedjen a párt. Én Dékány Endrét hoztam.

1997-ben elfogadta felkérésemet, és belépett a KDNP-be. 1998-ban képviselő lett Zalaegerszegen, egyben a műszaki bizottság elnöke is. Az általa vezetett bizottságban magas szintű szakmai munka folyt. Igazából ezen időszak alatt teljesedett ki a keresztény értékekért végzett munkája. Ekkor valósult meg Zalaegerszegen – a Nagycsaládosok Országos Egyesületével közös projektként – a Nagycsaládos lakópark. A minimum három gyermekes családok 10%-os áron kaptak építési telkeket.

Vezetésével épült fel Zalaegerszegen a Fecskeház, ami a 2002. évi országos választási kampány ikonikus plakátján is szerepelt.

Kezdeményezésére valósult meg a közmű-üzemeltető cégek közös ügyfélforgalmi irodája a városban. Számtalan más városi fejlesztés indult és valósult meg a vezetésével, így a városi úthálózat rekonstrukciója, a piac megújítása, egyházi épületek építése, felújítása stb. Segítő együttműködésére mindig számíthattunk.

2019-ben fejezte be képviselői tevékenységét és abban az évben megkapta a Zalaegerszegért díjat is. Édesapja nyugállományba vonulása után 17 évig presbitere volt a zalaegerszegi református gyülekezetnek.

Ezúton is osztozunk felesége, három gyermeke és unokáik gyászában.

Sziráki István

nyugalmozott építésmérnök,
ny. műszaki osztályvezető

Amint arról a Hazánk 2020. decemberi számában beszámoltunk, dr. Ifi Ferenc, a Kereszténydemokrata Néppárt Keszthelyi Szervezetének alapító tagja, hosszú időn keresztül a keszthelyi szervezet elnöke, önkormányzati képviselő, tragikus hirtelenséggel, 2020. november 24-én elhunyt.

Tagtársunk 1947-ben született Báltonberényben. Általános iskolába szülőfalujában járt, középiskolai tanulmányait a pannonhalmi Bencés Gimnáziumban folytatta. Bár paraszti családból származott, már fiatal korban elhatározta, hogy orvos lesz. Célja eléréséhez, mint középiskolás diák, sokszor viszontagságos körülmények között, titokban, a háztáji munkák elvégzése után kellett tanulnia. Az akadályok ellenére sikeresen felvételizett a pécsi Orvostudományi Egyetemre, ahol általános orvosi diplomát szerzett.

Életpályája kezdetén családjával Zalaegerszegre költözött, ahol éveken keresztül körzeti orvosként dolgozott. Bár munkáját nagyon szerette, mégis hiányolta a kórházi légkört, ezért később a zalaegerszegi kórház Radiológiai Osztályára jelentkezett, ahol több mint egy évtizeden keresztül dolgozott.

1989-ben költözött családjával Keszthelyre, itt kezdte politikai szerepvállalását is mint elkötelezett kereszténydemokrata fiatal orvos. 1992-től

3 évig az ausztriai Linz (Felső-Ausztria) vezető kórházában dolgozott, ahol egyik fő feladata az ottani fiatal kollégák egy speciális intervenciók technika irányába történő kiképzése volt. 1996-ban tért ismét haza, a keszthelyi Városi Kórház Radiológia Osztályát vezette két évtizeden keresztül. Diagnosztikai feladatokat látott el emellett a hévízi Szent András Reumakórházban és a Honvédkórház Mozgásszervi Rehabilitációs Intézetében is. Munkáját mindig emberséggel, lelkiismeretesen

Dr. Ifi Ferenc emlékére

látta el, kollégáival is jó viszonyt ápolt. Orvosi munkásságán túl fontosnak érezte a politikai életben való részvételét is, melyet 2002-től mint a Keszthelyi Városi Önkormányzat KDNP-és képviselője, 18 éven keresztül – haláláig – folytatott. Képviselői feladatai mellett az Egészségügyi és Szociális Bizottság elnökeként, az Emberi Erőforrások Bizottságának tagjaként dolgozott, utolsó (jelenlegi) ciklusában a Pénzügyi és Ügyrendi Bizottság vezetésével bízta meg a képviselő-testület. Hosszú időn keresztül a keszthelyi KDNP-szervezet elnöke volt.

Családcentrikus ember, igazi családapa volt, aki a szeretet és a család

erejében hitt, egész életében arra törekedett, hogy örömet szerezzen gyermekeinek, unokáinak.

Hét gyermeke, Ferenc, Lilla, Levente, Gergely, Judit, Márk és Benedek szívében pótolhatatlan űrt hagy maga után, feljegyzésein, gyermekeinek írt meséin, kedves történeteiben keresztül emlékét igyekeznek generációkon keresztül megőrizni.

Kevés pihenőidejét is aktívan töltötte, nagyon szerette kertjét, virágait gondozni.

Tetteit mindvégig segítőkészsége, a család és mások szeretete, egyenessége, a rászorulókat megsegítése vezérelte. Hitvallása volt, hogy Isten minden teremtményéért – legyen az ember vagy állat – felelősséggel tartozunk, minden élőlényt szeretnünk kell, hiszen csak ez a szeretet hozhat békét és biztosítja a világ hosszú távú fennmaradását. Nyugdíjas éveit legfőbb terve ezen eszmék széleskörű hirdetése lett volna. Élete utolsó napján még önkormányzati bizottsági ülésen vett részt és betegével is foglalkozott.

A következő szavakkal búcsúzott Nagy Bálint polgármester (Fidesz-KDNP) kedves barátunktól: „A búcsú-

zás nem lehet könnyű, a halál soha nem jön jókor, de amikor ilyen hirtelen sújt le, akkor nekünk, itt maradtoknak különösen nehéz. Ugyanakkor vigaszt tud nyújtani, hogy az övé méltóságteljes elmúlás volt. Még a halála előtti órákban is Keszthely városáért dolgozott, ahogy tette azt az élete során is, mindig. Fáradhatatlan, kitartó, becsületes emberként csukta le örökre a szemét. Dr. Ifi Ferenc elhunytával mindannyian sokat veszítettünk. Elsőként a családja, gyermekei, akiknek pótolhatatlan a vesztesége, és akikkel őszintén és mélyen együtt érzek fájdalmukban.

Veszítették a keszthelyi emberek, a betegek, a gyógyulásra várók, hiszen Ifi doktor híresen jó diagnosztika volt, sokan köszönhetik neki az életüket egy-egy betegség időbeni felismerése miatt. De nem csak egy kiváló szakember volt, hanem egy emberséges, kedves orvos is, akihez bárki bármikor fordulhatott, mindenkinek segített. Tudták ezt sokan, hívták, keresték is, mert félelmetesnek tűnő bajokat ő egy kedves szóval, bátorító mondattal megszelídített. Alaposságával, lelkiismeretességével bizalmat és emberséget sugárzott magából.”

Sáringner-Kenyeres Tamás

a KDNP keszthelyi szervezetének elnöke, volt országgyűlési képviselő

Búcsú Szűcs Lászlótól, Balatonlelle egykori polgármesterétől

Szűcs László, Balatonlelle volt polgármestere és díszpolgára 2020. december 12-én, életének 79. évében, tragikus hirtelenséggel elhunyt.

Szűcs László 1941. szeptember 6-án született Balatonlellén. 1959-ben Sopronban erdőszeti technikus képesítést szerzett, ezt követően a zamárdi erdőgazdaság munkatársa. 1970-től a Kaposvári Erdőrendezőség Zamárdi Erdőfelügyelőségén erdőfelügyelő volt 1992-ig.

1992-től – a Balatonboglár és Balatonlelle kényszerű egyesítését követően ismét függetlenné váló – Balatonlelle polgármestere 2002-es nyugdíjba vonulásáig. Hivatali működésének kiemelkedő eredménye az új polgármesteri hivatal megvalósítása, továbbá a kishegyi kápolna felújítása, az odavezető szilárd burkolatú út létesítése, a Kastélyiskola műemléki rekonstrukciója, a Kishegyi Parkerdő turisztikai célú kialakítása, számos más fásítási programban való részvétel, nyári fesztiválok, orgonahangverseny-sorozatok szervezése, támogatása, testvértelepülési kapcsolatok létesítése, díszpolgári címadományozásának, feltételének, lehetőségének megteremtése. Szűcs László volt hegyközségi elnök is, és érdemei elismeréseként Balatonlelle város díszpolgárává választották.

1989-től a KDNP alapító tagja, a balatonlelle-i szervezet elnöke, de volt a KDNP Somogy megyei választmány tagja, s a párt országos választmányi delegáltja.

Szűcs Lászlót a balatonlelle-i régi temetőben helyezték örök nyugalomra.

In memoriam

Nyers István (1931–2020)

Zürich melletti otthonában elhunyt Nyers István, a magyar kereszténydemokraták őszinte barátja. Február elején töltötte volna be kilencvenedik életévét. Szép kort megélt, küzdelmes emberi élete volt.

Az 1956-os forradalom szülőfalujában, Balatonberényben érte. A fiatal Nyers Istvánt is magával ragadták az események, ledöntötte a vörös csillagot, hangadó lett, így nem véletlen, hogy a bukás után az emigrációt választotta. Svájcban talált új hazát.

Element Pista bácsi. Illetve nem is ment el, csak éppen egy másik létben folytatja, mert folytatja, hiszen aki egész életét szeretettel és jókedvvel mások örömeire és javára szentelte, az úgysem pihen meg soha. Pista bácsi hazaért.

Számunkra persze kicsit furcsa, hiszen vele lassan egy korszak ér véget. Az utolsó mohikánok egyike volt abból az 56-os csapatból, aki az emigrációban élve meg nem szűnt hazájára gondolni. Motorja, szervezője volt a svájci magyarok egyesületének, és mindenekelőtt élen járt a szabadságharc emlékének megőrzésében.

Személye 1972-ben vált ismertté a kinti magyarság körében. A svájci katolikus ifjúsági szervezet Flüeli-Ranf közelében, egy kis hegyi ösvény mellett gyönyörű fakeresztet állított az elbukott magyar szabadságharc emlékére 1956 novemberében. 1971-ben az addigra már korhadásnak indult keresztet elbontották. Nyers István akkor mozgalmat szervezett, és sikerült a régi helyére egy új keresztet állítani, ezzel is ébren tartva a szabadságharc fáklyáját. A kereszt az emigráció kegyhelyévé vált, s nemzeti ünnepünkön a mai napig összegyűlnek a tövén.

A rendszerváltozás idején tenni akarása, segítségnyújtása megsokszorozódott. Szülőfalujában emlékművet állított 1956 hőseinek tiszteletére, segítette az elcsatolt területeken élő honfitársainkat, és szívvel-lélekkel támogatta a kereszténydemokrata kezdeményezéseket.

A munka Pista bácsi lételeme volt, boldoggá tette, ha segíthetett. Utolsó leheletéig dolgozott.

Nyugodjék békében! Az örök világosság fényeskedjék neki!

csz

Egy küzdőtársunk előrement...

Dr. Farkas László ügyvéd, a Kereszténydemokrata Néppárt alapító tagja 82. születésnapját követően néhány nappal, karácsony hajnalán elhunyt. Személyében Csongrád megye rendszerváltásának jelentős alakját veszítettük el, aki köztársasági megbízottként, szegedi önkormányzati képviselőként segítette a térség és városunk fejlődését.

A keresztény-konzervatív értékek mellett következő kiállításával erősítette a Kereszténydemokrata Néppártot különböző pozíciókban: városi elnökként, országos elnökségi tagként, legutóbb az Országos Fegyelmi és Etikai Bizottság elnökeként.

Dr. Farkas László sokak által ismert, ősi szegedi család tagjaként, tisztelt és szeretett emberként élt. Szegeden született 1938-ban, majd az Esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnáziumba nyert felvételt. Az 56-os forradalom alatt diákként részt vett egyes esztergomi és budapesti megmozdulásokban. Érettségi után a szegedi egyetem Állam- és Jogtudományi Karán szerzett diplomát. Jogászként ügyvédi szakvizsgát tett és ezen a pályán dolgozott. Mindvégig elkötelezett keresztény emberként élt, folyamatos kapcsolatot tartva az itteni ferences rendházzal.

Aktív közéleti munkássága a rendszerváltás idején indult, amikor a Szegeden is szerveződő KDNP egyik alapítójaként fölkérést kapott az Antall-kormány új közigazgatási rendszerébe, a dél-alföldi köztársasági megbízott államtitkári rangú posztjának betöltésére. Ezt a megbízatását, mint

minden későbbi közéleti tisztségét, felelősséggel, szorgalmas munkával látta el. Köztársasági megbízotti munkája Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyék közigazgatásának törvényességi felügyeletére terjedt ki, melyet jogi szakszerűséggel látott el az Antall- és Boross-kormányok idején.

Ez idő alatt segítette a Szeged–Alsóvárosi Ferences Rendház ingatlanhelyzetének rendezésében és hasonlóan komoly szerepe volt a dél-alföldi egyházi iskolák, oktatási intézmények korábbi törvénytelen elkobzásának megszüntetésében, amely munkát Gyulay Endre Szeged–csanádi megyés püspökkel és munkatársaival közösen végezte. Négyéves köztársasági megbízotti munkáját követően különféle tisztségekben dolgozott, négy cikluson keresztül a Szegedi Közgyűlésben is, annak megbecsült tagjaként.

Számos kitüntetéssel, többek között a Magyar Érdemrend Tiszti Keresztjével ismerték el munkáját.

Munkássága mindig erő volt küzdőtársai és mindig példa a fiatalok számára.

Gyászolja felesége, fia és unokája, de halálával jelentős veszteség érte Szegedet és térségét, s a magyar kereszténydemokráciát is.

Kedves Laci! Fájdalommal búcsúzunk Tőled! Emléked, amíg élünk, bennünk él! Nyugodj békében!

Haág Zalán,
a KDNP Szeged városi elnöke
Kalmár Ferenc,
a KDNP Országos Elnökségének tagja
Polner Eörs,
a KDNP Csongrád-Csanád megyei elnöke

Kádár János villájából keresztény központ – Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat!

Orbán Viktor miniszterelnök – Semjén Zsolt kormányfőhelyettes és Azbej Tristan államtitkár jelenlétében – közel-keleti keresztények használatába adta december közepén az egykori Kádár-villát Budapesten.

Orbán Viktor miniszterelnök december 16-án reggel ünnepélyes keretek között átadta a Budapest II. kerületében fekvő hajdani Kádár-villa kulcsát II. Efrém Ignác szír ortodox pátriárkának, így az egyházellenes pártállam néhai vezetőjének, Kádár Jánosnak a rezidenciája az üldözött keresztény egyház használatába került.

A baráti találkozón a magyar kormányfő és a szír pátriárka mellett Nikodémus moszuli szír ortodox érsek, Timoteus damaszkuszi szír ortodox érsek,

valamint Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Azbej Tristan, az üldözött keresztények megsegítéséért felelős államtitkár is részt vett. II. Efrém Ignác pátriárka nagyrabecsülését fejezte ki a magyaroknak az üldözött keresztények érdekében tett erőfeszítéseikért, egyben köszönetet mondott az épület használatának felajánlásáért.

Havasi Bertalan, a Miniszterelnöki Sajtóiroda vezetőjének tájékoztatása szerint a magyar kormány a Hungary Helps Program keretében immár negyedik

éve nyújt életmentő segítséget a hitük miatt üldözöttest szenvedő keresztény közösségeknek szerte a világon. A magyar támogatásnak köszönhetően valósultak meg a szír ortodox egyház szíriai, iraki, jordániai és libanoni humanitárius projektjei is, melyek hosszú távon biztosítják a helyi keresztény közösségek szülőföldön való megmaradását.

Fischer Zoltánnak, a Miniszterelnöki Sajtóiroda fotósának képriportja az ünnepélyes átadás pillanatait örökítette meg.

